

20-2 April - June 2026

Published on 14, April - June 2026

ISSN:2320-4842 (P) 3049-2688 (O)

வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை-திருக்குறள் உரை நெறி

முனைவர் க. விநாயகமூர்த்தி
தமிழ்த்துறை உதவிப் பேராசிரியர்
வள்ளல் பெ. தெ. லீ செங்கல்வராய
நாயக்கர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
சூளை சென்னை -112.

முன்னுரை

வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்கள், எந்த நூலை எடுத்தாலும் இவர் முன்பு இருந்த நூலாசிரியர்கள் கூறியதனை அலசிப் பார்த்து ஆராயும் ஆர்வம் கொண்டவராய் இருந்தார். முதன் முதலில் தான் மிகவும் விரும்பி படித்த நூலான தொல்காப்பியத்திற்கு உரை எழுத விரும்பினார். அதற்கு ஏற்கனவே இருக்கும் இளம்பூரணர் எழுதிய உரையைக் கற்று தேர்ந்ததும் அதனுடைய உயர்வையும் எளியநடையையும் கண்டு தன் எண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டார். பின்பு தொல்காப்பியத்திற்குப் பதிலாக திருக்குறளுக்கு புதியதொரு உரையை 1935இல் எழுதி திருச்செந்தூர் முருகன் கோவிலில் அரங்கேற்றினார். இவரின் இத்தகைய திருக்குறள் உரையின் சிறப்பினை இக்கட்டுரையில் அறியலாம்.

வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை தமிழ்ப்பற்று

வ.உ.சி., ராஜாஜி முதலியவருக்கு திருக்குறள் முதலிய சிறந்த தமிழ்நூல்களைப் பாடம் சொல்லியும் தமிழ் இலக்கியஅறிவைத் தமிழ்நாட்டில் பரவிடச் செய்தும் தமிழுக்காக தொண்டு ஆற்றி உள்ளார். அவர் ஒரு தமிழன் என்பதோடு, அவர் ஒரு சிறந்த நூலாசிரியராகவும் மொழிபெயர்ப்பு ஆசிரியராகவும் திருக்குறள், தொல்காப்பியம் ஆகிய நூல்களைப் பழைய உரைகளுடன் வெளியிட்ட பதிப்பாசிரியராகவும் உரையாசிரியராகவும் தமிழுக்காக சிறந்து விளங்கியுள்ளார். அதுமட்டுமன்றி ஒவ்வொரு தமிழனும் கட்டாயம் திருக்குறள் படித்து ஆக வேண்டும் என்றும், ஏனெனில் அது உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்தி, உடலைத் தூயதாக வைத்துக் கொள்வதற்கு வழி காட்டுவதாகவும் கூறினார். தமிழர்கள் எல்லோரும் திருவள்ளுவரின் திருக்குறளை உரையுடன் அறிந்து பாராயணம் செய்தல் வேண்டும். அதில் உள்ள 1330 குறளையும் பொருளுடன் உணர்ந்திடாது இருக்கும் தமிழர் முற்றும் துறந்த முனிவரேயாயினும் என்னைப் பெற்றெடுத்த தந்தையே ஆயினும் யான்பெற்ற மக்களே ஆயினும் யான் அவர்களைப் பூர்த்தியாக மதிப்பதும் இல்லை நேசிப்பதும் இல்லை எனப் பரலி சு.நெல்லையப்பரிடம் கூறியுள்ளதை அறிய முடிகிறது. தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண புலமை பெற ஆர்வத்தோடு இருந்தது மட்டுமல்லாமல் அவர் தமிழ் இலக்கிய பொக்கிஷமான திருக்குறளுக்கு உரை எழுதியும் தமிழுக்காக தொண்டாற்றியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

உரை பயன்

திருக்குறள், சிவஞானபோதம் ஆகிய இரண்டின் உரைகள் கடின நடையிலும் பெரிய

அளவிலும் இருந்த காரணத்தால் அவற்றைத் தமிழ் மக்கள் கையில் எடுத்து படிக்கவே அச்சம் கொண்டனர்.

திருக்குறளுக்கு வெளியாகியுள்ள உரைகள் எல்லாம் கற்பதற்கு பெரியவையாகவும் அரிய தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்டவை யாகவும் பிழைப்பட்ட மூலப்பாடங்கள் சிலவற்றைக் கொண்டவையாகவும் சில திருக்குறளுக்கு நுண்ணிய அறிவுடையவர் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாத பொருட்களை உடையனவாகவும் காணப்படுவதால் இதற்கு நேரிய பொருளோடும் பிழைகள் இன்றியும் தமிழ் மக்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும்படியாகவும் இக்காலத்திய கருத்துக்களுடன் இருக்கு மாறும் அமைந்த ஓர் உரையை எழுத பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பே தான் நினைத்ததாகக் கூறியுள்ளார். அதன்படி திருக்குறள் அறத்துப்பாலுக்கு அவர் உரை எழுதி வெளியிட்டார்.

உரை அமைப்பு

திருக்குறள் உரையை வ.உ.சிதம்பரனார் பொருள், அகலம், கருத்து எனும் தலைப்பு களில் வரிசைப்படுத்தி எழுதியுள்ளார்.

பொருள் என்னும் தலைப்பில் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கு பத உரையும் அவ் உரையில் பொருள் புரிந்து கொள்வதற்காக வருவிக்கப் பட்ட சொற்களை பிறை () அடைப்புக் குறிக்குள் கொடுத்தும், அகலம் என்னும் தலைப்பில் இலக்கணக்குறிப்பு, வினாவிடை, மேற்கோள், பாடபேதம் போன்றவற்றையும், கருத்து எனும் தலைப்பில் தமது கருத்தினையும் குறிப்பிட்டு எழுதி இருக்கிறார். இவ் உரையை படித்தறியும் முறையாக அதாவது முதன் முறையாக உரையைப் படிக்கும் போது பொருளையும் கருத்தையும் மட்டும் படிக்க வேண்டும் என்றும், இரண்டாவது தடவையாக படிக்கும் போது அதனோடு அகலத்தையும் சேர்த்துப் படிக்குமாறும் கூறியுள்ளார்.

ஆள்வினை உடைமை என்னும் அதிகாரத் திற்கு அதாவது ஆளும் வினையை உடைமை என்று இப்படி அதிகாரத்தின் பெயரைத் தந்து அதன் பொருளை ஓரிரண்டு தொடர்களில் வ.உ.சி. விளக்குகிறார். மேலும்

ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்

உலைவின்றித்

தாழாது உஞற்று பவர். (குறள் 620)

இதற்கு பொருள் கூறும் இடத்து பதவுரை

யில், உலைவு இன்றி தாழாது உஞற்றுபவர்; தளர்ச்சியின்றி காலம் தாழ்த்தாது முயல்பவர்; ஊழையும் இப்பக்கம் காண்பர்-விதியையும் பின்பக்கம் காண்பர் எனக் கூறியுள்ளார்.

அகலம்

இதில் உப்பக்கம் பின்பக்கம், பின்பக்கம் காண்டல் ஆவது முதுகு காட்டி ஓடும்படி செய்தல். அதாவது தோல்வியுறச் செய்தல் என்கிறார்.

கருத்து

இதில் விடாமுயற்சி உடையார் விதியையும் வெல்வர் என்று கூறியுள்ளார்.

உரைநயம்

வ.உ.சி-யின் திருக்குறள் உரை நயத்தை பின்வரும் தலைப்புகளில் அறியலாம்.

1. பாடபேதம் காணுதல்,
2. பழைய உரையை மறுத்து புத்துரை வழங்குதல்,
3. நடைமுறை வாழ்க்கைக்கு ஏற்ப பொருளை விளக்கித் தருதல்,
4. பரிமேலழகர் உரையை மறுத்தல் எனும் தலைப்பில் காணலாம்.

1. பாட பேதம் காணுதல்

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர் சொல் அச்சொல்லை

வெல்லுஞ்சொல் இன்மை அறிந்து.

(குறள். 645)

இதில் வரும் வெல்லும் சொல் என்பது பிற உரையாசிரியர்கள் எல்லோரும் கொள்ளும் முறையாகும். ஆனால் வ.உ.சி.யோ அச் சொல்லுக்கு வெல்லுதல் இன்மை என்று பாடம் கொள்கிறார். அதாவது

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர் சொல் அச்சொல்லை

வெல்லுதல் இன்மை அறிந்து. (குறள். 645)

-எனப் பாடம் கொள்கிறார்

மேலும் மற்றொரு திருக்குறளில் அதாவது

பெற்றாற் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்

புத்தேளிர் வாழும் உலகு. (குறள்.58)

இவற்றில் பெறின்பெறுவர் என்பது பேணிற் பெறுவர் என்று பாடமாய் இருந்திருக்கலாம். ஓலைச்சுவடியில் இருந்து மாற்றி எழுதும் போது பேணிற்பெறுவர் எனும் வார்த்தை பெறின்பெறுவர் என்று எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்றும், பேணில் என்ற பாடத்தை வைத்துப்படித்தால் பொருள் மிக எளிதாய் விளங்கும் என்றும்

உரையாசிரியர் பெறிற் பெறுவர் என்ற வார்த்தையை வைத்துக் கொண்டு சுற்றி வளைத்துப் பொருள் சொல்லுகிறார்கள் எனப் படிப்போர் கூறுவர் என்கிறார்.

மற்றொரு திருக்குறளில் அதாவது,
தகுதி எனவொன்று நன்றே பகுதியால்
பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின். (குறள்.111)

என்று மற்ற உரையாசிரியர்கள் கொடுத்திருக்க வ.உ.சி. தமது பதிப்பில் **தகுதி என ஒன்று நன்றே பகுதி யாற் பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின்** எனப் பதிப்பித்துள்ளார் .

வேண்டுவதாய ஆர் விசுவதியை விடுத்து, வேண்டாதாய ஆர் உருபை அல்லது அசையை (ஆசிரியர் திருவள்ளுவர்) சேர்க்க மாட்டார் ஆகலானும் பகுதியால் என்பது ஓலைச்சுவடியில் ஏடு பெயர்த்து எழுதுபவனால் நேர்ந்த பிழை எனக்கொள்க என்று கூறுகிறார் .

அதாவது, பிறருக்கும் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை நடுவாக நின்று செய்யின் அந் நடுவு நிலைமை ஓர் அறமாகும். இதற்கு வ. உ. சி. உற்றார் ,நண்பர் ,நொதுமலர், பகைவர் ஆகிய நான்கு பகுதியினர் என்னும் பொருள் அமைந்த அச்சொல் முந்தைய உரையாசிரியர்களால் பகுதியால் எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது எனத் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

2.பழைய உரையை மறுத்து புத்தரை வழங்குதல்

இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்

நல்லாற்றின் நின்ற துணை (குறள்.41)

இக்குறளில் வரும் மூவர் என்பதற்கு பரிமேலழகர் பிரம்மச்சாரி, வானபிரத்தன், சன்னியாசி, என்று பொருள் தர, அதற்கு வ. உ. சியோ தாய், தந்தை, தாரம் எனப் புதிய பொருள் தருகிறார்.

மேலும்

அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர்

புன்கணீர் பூசல் தரும். (குறள்.71)

என்ற குறளை அடைக்கும் தாழ் அன்பிற்கு உண்டோ (அகத்தில் இருந்தும் வெளிப்படாமல்) அடைத்து வைக்கும் (வலிய)கதவு அன்பிற்கும் உண்டோ?

ஆர்வலர் புன்கண் ஈர் பூசல் தரும். அன்பு செய்யப்பட்டாரது துன்பம் (அக்கதவை) பிளக்கும் தாக்குதலை உண்டாக்கும் என்று பதம் பிரித்து பொருள் உரைப்பார்.

அதாவது புன்கணீர் என்பதை புன்கண் ஈர் என்று பிரித்துப் பொருள் கண்டிருப்பது உணரத்தக்கது.

அகல உரையில் இதனை விளக்கும் வகையில் ஆர்வலர் புன்கணீர் பூசல் தரும் என்பதற்கு தம்மால் அன்பு செய்யப்பட்டாரது துன்பம் கண்டுழி என்று சொற்களை வருவித்து அன்புடையார் (கண் பொறிகின்ற) புல்லிய கண்ணீரே (உள் நின்ற அன்பினை எல்லோரும் அறியத் தூற்றும்)என்று உரைப்பாரும் உளர். அவர் ஆர்வலர் என்பதற்கு அன்பு செய்யப்பட்டார் என்பதே பொருள் என்பதை அறிந்தார். அன்றியும் துன்பம் என்னும் பொருள் தரும் புன்கண் என்ற சொல்லைப் புன் கண் எனப் பிரித்தும், அடைக்கும் தாழ் உண்டோ? என்ற வினாவிற்கு விடை இல்லாதது, பொருள் உரைத்து இடர்ப்பட்டனர் என உரை வகுத்துச் சொல்லுகையில் அறிவுப்பூர்வமாகவும் தருக்க நெறியாகவும் காண்கையில் அவரின் விளக்கம் சரியாக அமையக் காணலாம்.

3.நடைமுறை வாழ்க்கைக்கு ஏற்ப பொருளை விளக்கித் தருதல்

தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக என்ற குறட்பாவிடமிடமிட புகழ் இல்லையெனில் பிறவாமல் சாவதே மேல் என்று அறிவிக்கும் பொருத்தமில்லாத உரைகண்ட நாளில் வ.உ.சி. அவர்கள் இத்தொழிலில் தொழிலாற்ற வேண்டும் இல்லையெனில் அதில் ஈடுபடாமலே இருத்தலே சிறந்தது என்று கருத்துத் தெரிவிக்கிறார். வாழ்க்கைக்கு ஏற்றார் போல் அறக்கருத்துக்களைப் புரிந்து கொள்ளுதல், நடைமுறை வாழ்வில் அவற்றை கடைபிடித்தற்கு வகை செய்யும் என்றவாறு உண்மை அறிந்து வ.உ.சி இப்படி கூறியுள்ளார். மேலும் மற்றுமொரு திருக்குறளில்

கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதாஉம்

உண்பதாஉம் இன்றிக் கெடும்.

(குறள்.166)

இக்குறளில் வரும் கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் பாள் உடைய சுற்றம் உடுப்பதும் உண்பதும் இன்றிக்கெடும் என்று கூறும் உரையாசிரியர்

கனிடையே வ.உ.சி. வேறுபட பொருள் தருகிறார். அதாவது, பிறர் கொடுப்பதைக் கண்டு பொறாமைப் படுபவன் தன் ஆக்கத்திற்கு ஆதாரமாகிய சுற்றத்தையும் தன் உடைமையும் உணவையும் இழப்பான் என்று கூறுகிறார்.

அதற்கு விளக்கமாக வ.உ.சி. கூறுவது அவ்வாறு உரைத்தல் பிற உரையாசிரியர் கூறியது போல் ஒவ்வொருவனும் செய்த வினைகளின் பயன்கள் அவன் அவனையே சேரும் என்ற வடமொழி கருத்து தென் மொழி ஆகிய தமிழ் மொழி நூல் வழக்கிற்கு முரண்படும். அதனால் அத்தகைய உரை பொருந்தாது எனத் தெளிவு படுத்துகிறார்.

அதாவது, பிறரைப் பார்த்து பொறாமைப் படுதல் ஆகிய தீயவினையை செய்தவர் அதற்கான விளைவை அனுபவிக்கவேண்டும் என்பதுதான் பொதுவான விதி. எனவே, அந்த வினையைத் தீயனச் செய்தவனுடைய சுற்றத்தார் அனுபவிக்க வேண்டியது இல்லை ஆதலின் சுற்றத்தாரையும் உடையையும் உணவையும் இழப்பான் என்று வ.உ.சி. நடைமுறை வாழ்க்கைக்கு ஏற்ப பொருள் கூறினார்.

மேலும்

மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்

ஆகுல நீர்பிற (குறள். 34)

அறத்திற்கு மாசின்மையாகிய பண்பு மட்டும் போதாது. செயலும் வேண்டும் எனக் கருதும் வ.உ.சி. தம் உரையில் உள்ளத்தின் கண் குற்றமில்லாதவனாய் செய்யப்படுவது அனைத்தும் அறமாகும். மனத்துக்கண் குற்றம் உள்ளவனால் செய்யப்படுவன துன்பம் தருபவை ஆகிய அறங்களாம் என்று கூறுகிறார்.

4. பரிமேலழகர் உரையை மறுத்தல்

ஈன்ற பொழுதின் என்ற குறட்பாவிற்கு பெண்ணியல்பால் தானாக அறியாமையின் கேட்ட தாய் எனக் கூறினார் என்று உரைப் பாடும் உளர். பெண்ணின் இயல்பு தானாக அறியாமை என்பது அறிவிலார் கூற்றென அவ் உரையை மறுத்து (பரிமேலழகரைச்) சாடுகிறார் இக்கருமையானது வ.உ.சி. பெண்கள்பால் கொண்ட பெருமதிப்பைக் காட்டுகிறது எனலாம்.

உரைச்சிறப்பு

திருக்குறளில் உள்ள சில அருஞ் சொற்களுக்கு உரையாசிரியர்கள் குறிப்பிடாத புதுப் பொருள் வழங்கியமை;

சில குறட்பாக்களுக்கு நேரடியான எளிய விளக்கங்களைத் தந்துள்ளமை; இன்றியமையாத இலக்கண குறிப்புகளை சேர்த்து உள்ளமை; உரையாசிரியர்கள் உரை எழுதும் பொழுது பாடவேறுபாடுகள் இருந்தால் அவற்றை அவர்கள் அதனை அடிக்குறிப்பில் தந்துள்ளனர் ஆனால் வ.உ.சி-யோ மூல பாடத்துடனே வேறுபாடுகளைக் காட்டி அவற்றை காரணத்தோடு விளக்கியுள்ளமை உரையை ஒப்பிட்டுவிளக்கி உள்ளமை;

தம் உரையில் அதிகார வைப்பு, அதிகாரப் பெயர், குறள் வைப்பு முறை ஆகியவற்றில் மாற்றங்களைச் செய்துள்ளமை மேலும் தக்கது, பொருத்தமானது என்று தான் கருதியதை எவ்வித தயக்கமும் இன்றி நெறிப்படுத்தும் துணிவும், திட்பமும் நுட்பமும் செறிந்த அவருடைய வெளிப்பாட்டு நெறியும் திருக்குறள் உரையில் சிறப்புடையதாய் அமைந்திருக்கிறது எனலாம்.

துணை நூல் பட்டியல்

1. வ.உ.சிதம்பரனார், மா.ரா.அரசு, 2005, சாகித்ய அகாடமி, புதுடெல்லி.
2. திருக்குறள் உரை வேற்றுமை, இரா. சாரங்கபாணி.
3. உரையாசிரியர்கள், மூ.வை. அரவிந்தன், மாணிக்கவாசகர் பதிப்பகம், 1983, சென்னை.
4. வ.உ.சி. வாழ்க்கை வரலாறும் இலக்கிய பணியும், அ. சங்கர வள்ளிநாயகம்.
5. கப்பலோட்டிய இந்தியர் வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை, மரகத மீனாட்சி ராஜா, அல்லையன்ஸ், 2024, சென்னை.
6. தமிழ் தந்த வ.உ.சி., தி.லீலாவதி, உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை .
7. திருக்குறள் தெளிவான உரை, புலவர் செந்துறை முத்து, கங்கை புத்தக நிலையம், 1993, சென்னை.
8. திருக்குறள், வி.வி.எஸ்.ஐயர் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு, பரத்வாஜ ஆசிரமம், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தபோவனம், 1984, திருச்சி.